

Եւ ինչպէս նոյն յիշատակարանն իսկ
կը հաստատէ՝ 1636ին վախճանեցաւ Գրի-
գոր վրդ. Կեսարացի «ի սեփական վիճակ իւր
ի Սսանկոյ» և «քաղեցաւ ի փաղափն Ղաշաքիս,
մերձ ի քաղաւորանիս փաղափն Իսսանկոյ՝ ի
դրան եկեղեցոյն արքոյն Գրիգորի մեր յուսա-
ւորչին, ՌՁԵ (= 1636) քվին եւ առնե Սս-
սուած ի տապանե արքոյս քաղու՛մ սփանչելիս
ի հիւանդս եւ յախճաժեսս ի ցաւագարս եւ ի
յուսնոսս եւ յաւեկնայն ախճացեալս. ի փառս
սեռութեան իւրոյ եւ ի պատիւ արքոյ իւրոյ»
(Տ. ՅԻՒՔ ԺԷ. ԿԵՍԱՐԱՅԻ) :

Գրիգոր Կեսարացիի մարմինը Ղաշա-
թիոյ եկեղեցին թաղելու համար, վասնզի
«ունին սովորութիւն այլազգիք որ ոչ թողուն
քաղել զմեռեալս ի շինատեղս փաղափն, այլ
յանչեն տեղի եւ հեռի ի փաղափ», մեծ ծախք
եղած է :

Իր եղբօրորդին Կ'ըսէ թէ «Շահին Չե-
շկային քաղեաց ի Ղաշաքիս արքունական հրա-
մանաւ ի Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցոյ դրանն : Եւ
վասն քաղելոյ զնշխարսն ի Ղաշաքիս եւ այլ
ինչ խառն գոր արարեալ էր, եւ ետն ի մենջ,
ԳՌԽԷ (= 3047) դրշ. եւ միանգաւայն եղև
խառն ԴՌ եւ ԷՃ (= 4700) դրշ. եւ այս եղև
պատճառ վաճառելոյ գրեանց եւ այգոյն. գոր
քաղու՛մ չարչարանս եւ վիշտս կրեցաք ի քաղ-
մաց վասն վախճանին արքոյս այլ նեղութեան